

[Finansministeren]

produktivitetskrav til områder med gode muligheder for produktivitetsforbedringer.

Fra 1987 omlægges en række statslige refusioner på det sociale område til bloktilskud til kommunerne, således at kommunerne fremover fuldt ud finansierer udgifterne til børne- og ældreomsorg samt til en række forebyggende sundhedsforanstaltninger. På finanslovsforslaget for 1987 overføres i alt ca. 12 mia kr. fra socialministeriets og indenrigsministeriets områder til bloktilskuddene. Byrdefordelingen mellem de enkelte kommuner påvirkes kun i meget beskedent omfang af omlægningen. Kommuner, hvis tab overstiger 0,3 pct. af beskatningsgrundlaget, modtager et særligt tilskud i en overgangsperiode.

Budgetreformen m.v.

Når det har været muligt at gennemføre så betydelige omprioriteringer inden for den uændrede udgiftsramme, skyldes det bl.a. iværksættelsen af budgetreformen. Hovedsigtet med denne reform er forenkling af budgetstyringen og større dispositionsfrihed til de enkelte myndigheder.

Som et vigtigt led i budgetreformen budgetteres statens udgifter – som nævnt – i løbende priser fra 1987. Det skaber større gennemskuelighed i statens budgetter – og dermed også større ansvarlighed.

På finanslovsforslaget for 1987 har statens luftfartsvæsen samt Det kongelige Teater fået status som statsvirksomhed. Det indebærer fri adgang til at tilpasse udgifter og personaleforbrug til ændringer i aktivitet og indtjening, når blot det bevilgede nettoresultat overholdes. Der er endvidere budgetteret med en yderligere vækst i antallet af indtægtsdækkede virksomheder i 1987.

Resultatforbedringen i statsvirksomhederne og de indtægtsdækkede virksomheder indebærer et fald i det samlede nettotilskud på 1,2 mia kr. svarende til en forbedring på næsten 23 pct. fra 1986 til 1987. Samtidig stiger omsætningen med 18 pct.

Som led i moderniseringen af finansloven er der i finanslovsforslagets anmærkninger foretaget en mere systematisk opstilling af udviklingen i aktivitet og ressourceforbrug på de fleste større områder. Dermed bliver forudsætningerne for de søgte bevillinger tydeligere, og det bliver lettere at følge produktivitetsudviklingen over tiden og på tværs

i finansloven. For at forbedre finanslovsforslagets læselighed er der endvidere udarbejdet et særligt stikordsregister til forslaget.

Indtægtsbudgettet.

Statens samlede indtægter er efter fradrag for rentebetalinger skønnet til knap 194 mia kr. på finanslovsforslaget for 1987. Dette er ca. 8 mia kr. højere end det seneste skøn for 1986.

I forhold til de foregående år er der tale om en forholdsvis beskedent indtægtsstigning. Det skyldes først og fremmest, at der i forbindelse med skattereformen sker en lettelse af indkomstskatterne på godt 5 mia kr. Heraf udgør udgifterne til den nye børnefamilieydelse godt 2 mia kr. Den forventede nedgang i selskabsskatten skyldes pengeinstitutternes ekstraordinært store skattebetalinger i 1986 som følge af de store kursgevinster i 1985 i forbindelse med rentefaldet.

Når indtægterne alligevel stiger med 8 mia kr. i 1987, skyldes det, at afgiftsforhøjelserne i forbindelse med martspakken først slår fuldt igennem på statens indtægter i 1987. Realrenteafgiften bidrager også med en kraftig stigning i statens indtægter i 1987. Desuden falder renteudgifterne med 3 mia kr. i 1987 og bidrager herved også til stigningen i indtægterne i 1987.

Afslutning.

Vigtige dele af de mål, regeringen satte sig ved sin tiltræden i 1982, er nu opfyldt. Der forventes således balance på statsbudgettet allerede i 1986. Hermed er behovet for salg af statsobligationer til finansiering af statsunderskuddet ophørt, hvilket i sig selv vil have en sanerende virkning på kapitalmarkedet i de kommende år. Dette er i høj grad en følge af de positive resultater, der er nået på en række andre områder af økonomien. Inflationen er nedbragt væsentligt, renten er halveret, erhvervsinvesteringerne er steget kraftigt, og der er sket en meget betydelig vækst i beskæftigelsen.

Den stigende aktivitet har imidlertid – ud over forbedringen af statsfinanserne – også medført en stigende import og dermed en belastning af betalingsbalancen. Derfor er der ikke grundlag for at lempe finanspolitikken. Tværtimod må genopretningspolitikken udbygges og forstærkes på en række områ-